

[Finansministeren.]

hovedregel 15 pct. af den afgiftspligtige værdi, dog for gulvtæpper som hidtil 25 pct. For yderbeklædning af tekstilstof er afgiften kun 10 pct. I forhold til detailpriserne vil afgifterne dog alt efter detailavancerne højde udgøre lavere procenter.

Når valget er faldet på en afgift i engrosleddet fremfor en afgift ved detailsalg, skyldes dette først og fremmest administrative tydelige grunde, navnlig at en sådan afgift må anses for lettere at kontrollere. Det kan således nævnes, at den bestående guld- og sølvvareafgift, der indbringer 5 mill. kr. årlig, omfatter 3 000 virksomheder, og at et tilsvarende antal omfattes af afgiften på radioapparater. Begge disse afgifter er hidtil opkrævet hos detailhandlerne, og omlægningen til engrosbeskatning vil medføre, at antallet af afgiftspligtige virksomheder bliver meget væsentligt nedsat.

Det skal dog samtidig indrømmes, at en afgift på et tidligere led i omsætningen er længere tid om at trænge igennem, og at der herved kan være fare for, at der ved detailsalget beregnes avance også af afgiften. For at undgå dette indeholder lovforslaget en række avancebestemmelser. Herefter kan virksomheder, der indfører, fremstiller eller forhandler de varer, der nu pålægges afgift, ikke uden særlig tilladelse forhøje de pr. 1. marts i år gældende bruttoavancer i kroner og øre for de pågældende varer. Det kan jo ikke være meningen, at nogen erhvervsgruppe skal have øget indtægt, samtidig med at den øvrige befolkning må begrænse forbruget. Det må tillige antages, at den større konkurrence, som følger af den mindre efterspørgsel, vil medvirke til at hindre dette.

Det kan endelig tilføjes, at det for at undgå opkrævning af afgift hos skræddere, syersker og andre, der alene fremstiller yderbeklædning og skjorter direkte til forbrugerne, er foreslået, at disse virksomheder ikke skal svare afgift af de pågældende færdige varer. Til gengæld skal de modsat konfektionsfabrikker ikke kunne få tilført metervarerne afgiftsfrit. Derfor er afgiftssatsen for færdige klæder foreslået fastsat lavere — nemlig som nævnt 10 pct. — end den almindelige afgiftsprocent på 15. Ved denne fremgangsmåde opnås tillige væsentlige besparelser ved lovens administration,

fordi antallet af afgiftspligtige virksomheder herved nedsættes betydeligt.

Endelig har det været nødvendigt at foreslå en dækningsafgift ved import af en række varer som f. eks. dyner og polstrede møbler, da der til fremstilling af tilsvarende varer her i landet medgår afgiftspligtige materialer.

Afgiftsbestemmelserne er isøvrigt på alle områder, hvor det har været muligt, udarbejdet i nær overensstemmelse med den nyeste forbrugsafgiftslovgivning, som jo netop er underkastet en revision her i tinget.

Lovforslagets bestemmelser om sparebeviser er formet ud fra den tankegang, at hensigten er at begrænse forbruget og ikke at øge overskuddet i statskassen. Det vil derfor være rimeligt senere at tilbageføre en væsentlig del af afgifterne til forbrugerne.

For at undgå at denne ordning virker som belønning for stort forbrug, er det foreslået, at beregningen af de opsparede beløb ikke sker i forhold til det faktiske forbrug af de afgiftspligtige varer, men i forhold til den ansatte indkomst. Herved opnår man også, at de skatteydere, der har husket at få alting med på selvangivelsen, for første gang får en præmiering heraf, medens skatteydere, der har holdt en del af indkomsten uden for selvangivelsen — som oftest ved at forbruge pengene — må betale afgifterne uden at have mulighed for at få kompensation herfor.

For de varer, der her er tale om at beskattes, er forholdet i almindelighed det, at forbrugerne køber forholdsvis mere, jo større deres indtægt er. Der er taget hensyn hertil på den måde, at opsparingsbeløbet er gradueret efter indtægtens størrelse. F. eks. vil en forsørger, der har en ansat indtægt mellem 7 000 og 8 500 kr., få opsparingsbeviser til et beløb på 160 kr. årlig, medens der ved indtægter på mellem 12 000 og 20 000 kr. ydes 240 kr. årlig. For alle indtægter på over 20 000 kr. har opsparingsbeviserne samme værdi, nemlig 280 kr. Disse tal gælder som sagt forsørgere, medens beløbene for ikke-forsørgere kun er omkring det halve.

Der beregnes kun opsparingsbeløb for ansatte indkomster på 4 000 kr. og derover. Dels synes det betænkeligt at udstede alt-